

Bánkuti Motorsport, Rallycross OB, IV. forduló, Fuglau, Futam, 2014.07.01.

Bánkuti Gábor: Álomból rémálom

Néhány másodperc leforgása alatt előbb a mennyországot, majd a poklot is megjárta Bánkuti Gábor, a Bánkuti MotorSport kilencszeres magyar bajnok versenyzője az FIA Közép-Európai Zóna Trófea, valamint a magyar, a cseh és az osztrák nyíltbajnokság elmúlt hétvégi, Ausztriai Fuglauban lebonyolításra került futamán. Fájdalom: előbb volt a mennyország, a végére maradt a pokljárás.

Bánkuti az A-döntőben a 2. helyről indulva egy álomrajtot véve rögtön az élre állt, és onnantól magabiztosan haladt idei első győzelme felé, amely egyben a bajnoki pontverseny összesített 1. helyét is jelentette volna számára. Ám az utolsó előtti körben minden néhány másodperc alatt fordult álomból rémálomba a szempontjából, amikor előbb csapágyas lett motorja, majd miközben próbált félreállni, Kovács Marcell véletlenül nagy sebességgel beleszállt hátulról, alaposan átrendezve a Peugeot 206-os hátulját. Győzelem helyett az anyagi kár jelentős, így érthető, ha a kilencszeres magyar bajnok mielőbb elfelejtené ezt a hétvégét, még akkor is, ha az összetettben még így is két pontra csökkentette hátrányát a most a Super1600-ban nem induló Luigival szemben.

Bánkuti Gábor (Super1600, Peugeot 206, 4. hely)

„Úgy mentünk Fuglauba, hogy egy ugyanolyan verseny lesz, mint bármelyik másik, de több dolog miatt is más lett! Már az elején meglepődtük, hogy Luigi nem nevezett a Super1600-ba, amivel felcsillant előttünk a remény, hogy ledolgozzuk a ponthátrányunkat az összetettben. Ennek megfelelően gondosan ügyeltünk rá, hogy minden rendben menjen, és egy tiszta, sallangmentes versenyt teljesítsünk. Az előfutamok jól sikerültek, mindkettőn második lettem az osztrák Peugeot-s, Erwin Frieszl mögött, és volt néhány jó csatánk. Örültem, hogy tudom vele tartani a lépést, hiszen ő egy olyan technikával megy, amivel már az Eb-n is értek oda dobogó közelbe, és jó volt látni azt, hogy nem vagyunk tőle sokkal

elmaradva. A döntőt a 2. helyről kezdhettem meg. A rajtot nagyon jól kaptam el, úgyhogy el tudtam fordulni mindenki előtt, az 1. helyen. Frieszl az első néhány körben nagyon közel volt hozzám, egyszer meg is tudott tolni kicsit, de sikerült magam mögött tartanom, majd egyszer csak eltűnt a visszapillantóból, mint később megtudtam, a motorja füstölt el. Miután kiállt, utcahosszal vezettem, és zavartalanul haladtam idei első győzelmem felé, amivel a bajnokságban is átvettem volna a vezetést. Minden szépnek és jónak tűnt, amikor az utolsó előtti körben az egyenesbe érve elszállt az erő a motorból, és egyik pillanatról a másikra vége volt a dalnak. Mint kiderült, csapágyas lett, ami előtt teljesen értetlenül állunk, mert 4-5 éve megyünk ilyen motorokkal, és bár különböző problémák előfordultak már velük, de csapágyasak még soha nem lettek. Erre pont most történik ez, amikor a legjobban kellett volna a győzelem, és amikor ott voltunk a kapujában! És hogy teljes legyen a letargia, miközben próbáltam félrehúzódni, Kovács Marcell nagy sebességgel eltalált hátulról, csak egy nagy csattanást éreztem, és mire felfogtam, mi történt, már fordultam egy 180 fokot, és a domb tetején landolt az autóm. Ennyire sosem találtak még el hátulról, nagyon nagy volt tényleg a sebességkülönbség, mivel az egy tempós rész, és amikor belenéztem a visszapillantóba, még senkit nem láttam, ezért kezdtem el fékezni és félrehúzódni. Nehéz szavakat találni, olyan érzés most, mintha levágták volna a fejemet. Győzelem helyett most itt állunk egy csapágyas motorral és egy hátulról szanaszét tört autóval. Úgy néz ki, idén üldöz minket a balszerencse, és amint közel kerülünk egy győzelemhez, történik valami nagyon rossz dolog, mint a húsvéti szezonnyitón, vagy most, Fuglauban. Elég mélyen van most a hangulatunk, de tesszük tovább a dolgunkat, és ebből a csapásból is fel fogunk állni.”

